

no 299

IOANNIS

RAVISII TEXT-

TORIS OFFI-

CINAE.

TOMVS SECVNDVS.

De...

*Cum copiosissimo rerum & verbo-
rum Indice.*

F. J. fernando...

LVGDVNI,

Apud Sebastianum Honoratum.

M. D. LXXII.

S E R P E N T V M
Q V O R V N D A M
N O M I N A.

DY T H O N, à poctis serpens fuisse dicitur, natus ex putredine terræ post diluuiū Deucalionis. Hūc Apollo interfecit, & ab interfecti nomine dictus est Pythius. De hoc Ouid. lib. 1. Meta. Sed te quoque maximè Python Tū genuit, populisq; nouis incognite serpens Terror eras, tātū spatij de mōte tenebas. Hunc Deus arcitenens, & nunquam talibus armis Antè, nisi in damis, capreisque fugacibus vsus, Mille grauem telis exhausta penè pharetra Perdidit effuso per vulnera nigra veneno.

Hæmorrhoidis, serpens morſu sanguinem elicit. Moratur in petrosiss recessibus, colore partim sanguineo, partim nigro. Tardè pigrèq; serpit, nec nisi obliquo itinere. Luca. lib. 9. At nō stare suum miseris passura cruorem, Squamiferos ingens hæmorrhoidis explicat orbis.

Salpinga formatam habet tubæ, eusque latebra calcata mortifera est. Lucanus lib. 9. Quis calcare tuas metuat Salpinga latebras?

Basiliscus in solitudinibus Africae habitat. Candida in capite macula velut diademate quodā, ornatus est. Acutissimū habet caput, os rude, oculos & colorem ad nigredinem vergentes. Palmum non excedit: solo tamē halitu serpentem quamlibet magnum suffocat, tāta est veneni acuitate. Eum si quis vel baculo attigerit, paulō post moritur. Hinc Plin. Regulum vocat, Sibilo omnes fugat serpentes. Nec flexu multiplici, nec vt reliquæ corpus impellit, sed celsus & erectus in medio incedens. Necat frutices: rumpit saxa: non contactas modo verū & afflatas exurit herbas. Talis vis malo est. Huic tamen exitio est mustellarum virus eius cauernis illatū. Hominem si inspiciat, solo intuitu perimit. Lucanus lib. 9. Sibilaque effundēs cunctas terrentia pestes Ante venena nocens, latè sibi submouet omne Vulgus, & in vacua regnat Basiliscus arena.

Ceraſtu in corpore eminere dicuntur quadrigemina cornicula, quorum motu, reliquo corpore occultato, sollicitat ad se aues. Lucanus lib. 6. Aue viuentis adhuc Libycæ mēbrana Ceraſtæ. Statius lib. 11. Crinalem attolit longo stridore cerasten.

Geminum caput habet *Amphisibena*, hoc est ad caput, & ad caudam tanquā parā esset vno ore fundi venenum, inquit Plinius Capite intrinsecus nitibundo, serpit tractibus orbiculatis. Luc. lib. 9. Et grauis in geminum surgens caput amphisibena.

CORNVCOR

PIAE IOANNIS

RAVISII TEX-

TORISEPI-

TOME.

*Quæ res, quibus orbis locis adundè proueniant, alpha-
betico ordine complectens.*

L V G D V N I,

Apud Sebastianum Honoratum

M. D. LXXII.

AD DOCTISSI-
MVM VIRVM BLA-
SIVM MADRONETVN
RAVISIITEX-
TORIS
EPIGRAMMA.

*Vllâne librorum poterit satiare supellex,
Nulla tuam Blasi bibliotheca sitim?
Non adeò feruet, quem lesit aquatica dipsas,
Aut bibitie Hydrops insaturatus aquis:
Ut ibi perpetuis studiis furiosa cupido.
Crescit, & ad Musas impetuosus amor.
Si facis hoc, multo ut possis ditescere lucro.
Magnariumque tibi crescat acerius opum,
Desine: te noſter poterit saturare libellus,
Sis licet immani Crassus auaricia,
Omnia munifico dabit hac tibi copia cornu,
Et Phrygio poteris ditior esse Mida.
Vis aurum & gemmas? Est gemmis diues & auro.
Vis ferrum & chalybem? ferrum habet, & chalybem.
Fingere vis statuas? Bimaris dabit era Corinthi.
Quæris habere rosas? floret ubique rosis.
Vis armenta? dabit Spartani armenta Galeſi.
Quæris mella? dabit quicquid Hymettus habet.
Vngere vis crines, vel corpus aromate? plena est.
Quæris aues? aubus plena & operta sonat.
Quæris opes alias? Rhodium tibi proferet imbrem.
Vis cerasos? cerasis plurima ubique rubet.*

CORNUCOPIAE

IOANNIS RAVISII

TEXTORIS EPITOME.

PRAEFATIO.

NON video, unde sequens opusculum (quod à rerum multitudine CORNUCOPIAE appellare libuit) commodius, ac decenter magis auspiciari liceat, quàm ab Auro. Scribit Plinius, Senatium Romanum longo tempore exiguum habuisse aurum: adeò, ut quum à Gallis capta vrbe pax emeretur non plus quàm mille pondo dari potuerint. Homerus scribit, viros olim crinibus aurum implicuisse: v t nunc frequens est, & peculiare Anglis, aureas catenas collo inuolutas ostentare. Gallos cum auro pugnare solitos Torquatus est indicio. In Quintiorū familia aurum nec fœminas quidē habere moris fuit. Romani, auxiliares externos torquibus aureis donauere, ciuicos nō nisi argenteis: Creuit paulatim omnium rerum luxuria, quum homines gustato voluptatis succo lapsi sunt in ebrietatem. Nam Bruti temporibus, mulieres pedibus aurum gestare cœperūt, nedum collo & digitis. Poppæa Neronis vxor soleas aureas suis equis fecisse legitur. Antonius Triumuir corporis excrementa non nisi vasis aureis excipiebat. Ferunt Agomencelū, Alexandri magni præfectum, aureis clauis crepidas suffuxisse. Aureus nummus post annum L X I I. percussus est, quàm argenteus. Spartacus interdixit castris suis, ne quis aurum haberet, aut argentum. In Tygris aluco oppidum est Babytace, cuius incolæ mortalium soli aurū in odio contrahunt. Esseni quoque (vt idem testatur libro v.) ab occidentali littore sine vlla fœmina & sine pecunia degunt. Quod vtinam imitarentur nostrates. Non tot insidiis humana vita circumueniretur. Non esset tam frequens venenorum vsus. Omnes maiore animi tranquillitate viuerent, & profundiore dormirent somno. Cessarent, quæ inde enascuntur, belli cōtagia. Neq; aliena prosperitas retorto limaretur oculo. Sed surdis cano. Si me rupero, quod iam inualuit malum nō solūm nō abolebo, sed nec minūa quidem. Auro nihil igne deperit. Propterea tutum est ab incendiis, & rogis durante materia. Quinimo quò sæpius arsit, proficit ad bonitatem. Aurum vbi igne probatum est, vocatur obrizum & purum. Si auro